

СВЪТУЛКА

— Ей, че сладки! До сега не бѣхме хапвали такова нѣщо. Брей, зайцитѣ, ужъ глупави, глупави, пѣкъ какво нѣщо измислили. По-умни отъ всички излѣзоха.

А зайцитѣ пекатъ пити и трупатъ богатства. Разчуло се изъ цѣлата гора. Чули и лисицата, и вѣлкѣтъ, и мечката.

И се запжтили къмъ заешката фурна.

Ето насреща имъ лѣвътъ. Така силно стѣпва, че земята се клати подъ краката му.

Като ги видѣлъ, рекълъ имъ:

— Какво чувамъ, зайцитѣ измислили нѣкаква дяволия?

— Вѣрно е! И ние отиваме да видимъ.

— Я чакайте. И азъ ще дойда съ васъ, — рекълъ лѣвътъ, — Може пѣкъ и нѣщо умно да сж измислили.

Отишли при заешката фурна. Гледатъ, и не вѣрватъ на очитѣ си. Не само зайцитѣ, ами всички слаби животни се събрали. Заедно работятъ всички.

— Какъ смѣете, — извикалъ лѣвътъ, — да започвате такива работи, безъ да ме питате?

Разтреперили се животинчетата отъ страхъ, но Заю Баю се престашилъ, излѣзълъ напредъ и рекълъ:

— Вѣрно е, царю, не те попитахме. Но не искахме да те тревожимъ, преди да направимъ нѣщо. А сега, ако ти харесва нашата кооперация, молимъ те, запиши се и ти.

— Издяволи се ти, Заю, рекълъ лѣвътъ, — ама харесватъ ми мене решителнитѣ хора. Пѣкъ и хубава е вашата кооперация. Хайде запишете и мене.

Записали и лѣва въ новата кооперация. Записали се и всички други животни. Голѣма радостъ и миръ настанало въ гората. Три дни и три ноци играли и се веселили всички. А Ежко Бѣжко и Заю Баю, които измислили тая работа, станали на голѣма почитъ.

Емилъ Кораловъ